

Wijsheid 13,1-15,19
- Een theologische uitweiding over afgoderij

- 13 1 Volstagen dwaas immers zijn alle mensen, die met onwetendheid over God behept zijn, en die niet *in staat zijn geweest* uit de zichtbare goederen Hem-die-is te *leren kennen* en evenmin door het beschouwen van de werken de kunstenaar hebben ontdekt, 2 maar die of het vuur of de wind of de snel bewegende lucht of de sterrenhemel of het onstuimige water of de lichten aan de hemel zijn gaan houden voor de beheerders van de wereld, voor goden.
- 3 Indien zij, door hun schoonheid bekoord, die dingen als goden gingen beschouwen, dan hadden zij moeten begrijpen, hoeveel voortreffelijker de Heer van dat alles is, want Hij die het geschapen heeft is de oorsprong van de schoonheid.
- 4 Indien zij het echter deden, omdat zij verbijsterd waren over die macht en werking, dan hadden zij uit de verschijnselen moeten begrijpen, hoeveel machtiger de Maker ervan is,
- 5 want uit de grootheid en de schoonheid van de schepselen wordt men door vergelijking hun Schepper gewaar.
- 6 Niettemin treft deze mensen maar weinig blaam, want zij komen misschien op een dwaalspoor, terwijl zij God toch zoeken en willen vinden.
- 7 Want terwijl zij zich met zijn werken bezighouden en zoeken verlaten zij zich op hun ogen: wat zij zien is immers mooi.
- 8 Integendeel! Ook zij zijn niet te verontschuldigen.
- 9 Want indien zij *in staat waren* zoveel te *leren kennen* dat zij de wereld doorvorsen konden, waarom hebben zij dan niet veeldeer de Heer van dat alles gevonden?
- 10 Ongelukkig echter ook degenen die hun hoop op dode dingen stellen en die werken van menschenanden goden hebben genoemd, goud en zilver, met kunst bewerkt, en afbeeldingen van dieren of een waardeloze steen, handwerk uit de oude tijd.
- 11 Zo zaagt bijvoorbeeld een houtbewerker

- een geschikte boom om, ontdoet hem vakkundig van zijn hele schors en vervaardigt, na een passende bewerking, een nuttig stuk huistraad, dat het leven vergemakkelijkt.
- 12 Wat er afvalt bij die arbeid gebruikt hij om zijn maaltijd te bereiden en hij verzadigt zich.
 - 13 En wat daarvan nog als afval overblijft en nergens meer voor dient, een krom stuk hout, één en al knoest, pakt hij dan vast, kerft erin, om in zijn vrije tijd iets te doen te hebben, geeft er vlot en handig vorm aan, bootst er het beeld van de mens in na.
 - 14 of iets dat overeenkomst heeft met een armzalig dier; hij besmeert het met menie, verft de huid purperrood en besmeert iedere plek die erop zit.
 - 15 Hij maakt er een passend onderdak voor, zet het tegen de wand en bevestigt het met een stuk ijzer.
 - 16 Hij neemt dus zijn voorzorgen dat het niet valt, omdat hij weet dat het niet bij machte is zichzelf te helpen;
 - 17 Maar als hij wil bidden voor zijn bezittingen, voor zijn huwelijk en zijn kinderen, schaamt hij zich niet dat levenloze ding toe te spreken: hij roept het krachteloze aan om gezondheid, 18 hij vraagt het dode om leven, hij smeekt het onbemuligste om bijstand en dagene wat geen voet kan verzetten om een goede reis, 19 en met het oog op winst, arbeid, en geluk in wat zijn handen aanvatten, vraagt hij hulp aan iets dat volkomen krachteloze handen heeft.
 - 14 1 Een ander weer, die een zeereis wil ondernemen en de woeste golven gaat bevaren, roept een stuk hout aan dat nog brozer is dan het schip dat hem draagt.
 - 2 Want begeerte naar winst heeft het «schip» uitgedacht en bekwaam vakmanschap heeft het vervaardigd.
 - 3 Maar uw voorzienigheid, vader, loodst het, want Gij hebt zelfs in de zee een weg gebaad en in de golven een veilig pad,
 - 4 daarmee tonend, dat Gij uit alles kunt redden, zodat men zelfs zonder zeemanschap aan boord zou kunnen gaan.